

"Crist és la nostra ferma esperança"

El Sant Pare ha finalitzat el seu viatge apòstolic a la República Txeca. Us oferim un resum de l'homilia de la Santa Missa celebrada el 28 de setembre, amb la presència de fidels de les diòcesis eslovaques, poloneses, austríaques i alemanyes.

25/10/2009

El Papa, el matí de diumenge, es va traslladar amb avió des de Praga a Brno, la segona ciutat més important

de la República Txeca, on a les 10,00 h va celebrar la Santa Missa a l'esplanada que es troba al costat de l'aeroport de Brno. Entre els milers de persones presents, hi havia fidels de les diòcesis eslovaques, poloneses, austríaques i alemanyes.

Els textos de la litúrgia van estar centrats en el tema de l'esperança. En l'homilia, el Sant Pare va afirmar que "la història ha demostrat l'absurditat a què arriba l'ésser humà quan exclou Déu de l'horitzó de les seves decisions i de les seves accions, i com és de dur construir una societat inspirada en els valors del bé, de la justícia i de la fraternitat, perquè l'ésser humà és lliure i la seva llibertat continua sent fràgil".

Després de posar en relleu que la fe i l'esperança en l'època actual "han estat relegades a l'esfera privada i ultraterrenal, mentre en la vida concreta i pública s'ha afirmat la

confiança en el progrés científic i econòmic", el Papa digué: "Sabem que aquest progrés és ambigu: obre possibilitats de bé al costat de perspectives negatives", però "no n'hi ha prou per garantir el benestar moral de la societat".

"L'ésser humà -va subratllar- té necessitat d'ésser alliberat de les opressions materials, però ha de ser salvat, més profundament, dels mals que afligeixen l'esperit. I qui pot salvar-lo sinó Déu -es va preguntar-, que és Amor i ha revelat el seu rostre de Pare omnipotent i misericordiós en Jesucrist? Crist és la nostra ferma esperança".

El Sant Pare va assenyalar que "aquí com a tot arreu, en els segles passats moltes persones van patir per mantenir-se fidels a l'Evangeli i no van perdre l'esperança; molts es van sacrificar per tornar la dignitat a l'ésser humà i llibertat als pobles,

trobant en l'adhesió generosa a Crist la força per construir una humanitat nova".

"També en la societat actual, on tantes formes de pobresa neixen de l'aïllament, del no ésser estimats, del rebuig de Déu i d'una foscor profunda i tràgica de l'home, que es creu autosuficient, o simplement un fet insignificant i passatger; en aquest món nostre que està alienat "quan es lliura a projectes exclusivament humans", només Crist pot ser la nostra esperança segura. Aquest és l'anunci que els cristians estem cridats a difondre cada dia, amb el nostre testimoni".

Acabada la missa i abans de resar l'Àngelus, el Papa va ressaltar que "Moràvia està beneïda per molts santuaris marians, que multitud de pelegrins visiten durant tot l'any".

Benet XVI va demanar a la Mare de Déu que mantingui "la flama de la fe

de tots, la fe alimentada també per tradicions populars nombroses que té arrels profundes en el passat, però que justament tracteu de conservar perquè no es perdi el caliu de la convivència familiar als pobles i a les ciutats. De vegades es constata amb certa nostàlgia que el ritme de la vida moderna tendeix a esborrar algunes empremtes d'un patrimoni de fe ric. És important que no es perdi de vista l'ideal expressat pels costums tradicionals, i que per sobre de tot es mantingui el patrimoni espiritual dels vostres avantpassats, per conservar-lo, i que respongui a les exigències del temps present".

VIS (Vatican Information Service)

dev.opusdei.org/ca/article/crist-es-la-nostra-ferma-esperanca/ (13/08/2025)